

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Ryanair DAC

Vastustaja: DelayFix, varem Passenger Rights

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2012. aasta määruse (EL) nr 1215/2012 kohtualluvuse ning kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades artiklit 25 tuleb tõlgendada nii, et selleks, et vaidlustada kohtu pädevust lahendada kahju hüvitamise hagi, mis on esitatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määruse (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91, alusel ja mis on suunatud lennuettevõtja vastu, ei või lennuettevõtja tugineda reisija ja lennuettevõtja vahel sõlmitud veolepingusse lisatud kohtualluvuse kokkuleppele inkassofirma vastu, kellele reisija on oma nõude loovutanud, välja arvatud juhul, kui vastavalt selle riigi õigusnormidele, mille kohtud on kohtualluvuse kokkuleppes kindlaks määratud, on sellele inkassofirmale läinud üle kõik esialgse lepingupoole õigused ja kohustused, mida peab kontrollima eelotsusetaotluse esitanud kohus. Vajaduse korral tuleb sellist tingimust, mis on lisatud tarbija (lennureisija) ja müüja või teenuste osutaja (nimetatud lennuettevõtja) vahel sõlmitud lepingusse ilma, et selle üle oleks eraldi läbi räägitud, ning mis annab erandliku kohtualluvuse selle paiga kohtule, mille tööpiirkonnas asub selle lennuettevõtja asukoht, pidada ebaõiglaseks nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiivi 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes artikli 3 lõike 1 tähenduses.

(¹) ELT C 337, 7.10.2019.

Euroopa Kohtu (kümnes koda) 19. novembri 2020. aasta otsus (Finanzgericht Baden-Württembergi eelotsusetaotlus – Saksamaa) – 5th AVENUE Products Trading GmbH versus Hauptzollamt Singen

(Kohtuasi C-775/19) (¹)

(Eelotsusetaotlus – Tolliliit – Määrus (EMÜ) nr 2913/92 – Ühenduse tolliseadustik – Artikli 29 lõige 1 ja lõike 3 punkt a – Artikli 32 lõike 1 punkt c ja lõike 5 punkt b – Määrus (EMÜ) nr 2454/93 – Artikli 157 lõige 2 – Tolliväärtuse määramine – Imporditud kauba tehinguväärtus – Mõiste „müügi tingimus“ – Tasu turustamise ainuõiguse andmise eest)

(2021/C 28/12)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Finanzgericht Baden-Württemberg

Põhikohtuasja pooled

Hageja: 5th AVENUE Products Trading GmbH

Kostja: Hauptzollamt Singen

Resolutsioon

Nõukogu 12. oktoobri 1992. aasta määruse (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik, artikli 29 lõiget 1 ja lõike 3 punkti a tuleb tõlgendada nii, et imporditud kauba tolliväärtuse hulka peab olema arvestatud tasu, mida selle kauba ostja maksab müüjale piiratud ajavahemiku vältel selle eest, et viimane on andnud selle kauba teatud territooriumil turustamise ainuõiguse, ja mis arvutatakse sellel territooriumil tekkinud käibe alusel.

(¹) ELT C 27, 27.1.2020.

Tiziano Vizzone 30. aprillil 2020 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (esimene koda) 4. märtsi 2020. aasta otsuse peale kohtuasjas T-658/19: Vizzone versus komisjon

(Kohtuasi C-191/20 P)

(2021/C 28/13)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Apellant: Tiziano Vizzone (esindajad: M. Bettani ja S. Brovelli)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Euroopa Kohus (kuues koda) jättis 25. novembri 2020. aasta kohtumäärusega apellatsioonkaebuse ilmselge vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata ja jättis Tiziano Vizzone kohtukulud tema enda kanda.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Sąd Okręgowy w Opolu (Poola) 22. juulil 2020 – Skarb Państwa – Starosta Nyski versus New Media Development & Hotel Services Sp. z o. o.

(Kohtuasi C-327/20)

(2021/C 28/14)

Kohtumenetluse keel: poola

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Sąd Okręgowy w Opolu

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Skarb Państwa – Starosta Nyski

Kostja: New Media Development & Hotel Services Sp. z o. o.

Eelotsuse küsimused

1. Kas 16. veebruari 2011. aasta direktiivi 2011/7/EL hilinevad maksimisega võitlemise kohta äritehingute puhul (uuesti sõnastatud versioon) (¹) artikli 2 punkti 1 tuleb tõlgendada nii, et selles sätestatuga on vastuolus 8. märtsi 2013. aasta seaduse ülemäärase hilinemisega võitlemise kohta äritehingute puhul (ustawa o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych) artikli 2 ja artikli 4 punkti 1 mõistmine selliselt, et kauba mõiste all ei ole hõlmatud kinnisvara ja kaubarne mõiste all ei ole hõlmatud kinnisvara kasutusvaldusesse andmist tsiviilseadustiku (k. c.) artiklite 232 jj tähenduses, või selliselt, et niisugust tegevust ei saa käsitada teenuste osutamisenä?